

Η ΤΕΛΕΥΤΗ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸν Μιαούλην βαρέως ἀσθενοῦντα ἐπισκέφθη ὁ βασιλεὺς Ὁθων, πρὸς ὃν ὁ ψυχorroαγῶν θαλασσομάχος ἀνακαθήσας ἐπὶ τῆς κλίνης εἶπε κατὰ τὸν Π. Ἀργυρόπουλον τοὺς ἐξῆς λόγους :

« Δὲν μὲ μένουν πλέον εἰμὴ ὀλίγα στιγμαὶ ζωῆς. Βλέπω τὸν θάνατον ἔμπροσθέν μου, ἀλλὰ τὸν βλέπω μὲ πλήρη ἀταραξίαν ψυχῆς καὶ ἀποχαιρετῶ τὸν κόσμον εὐχαριστημένος. Ὅσα ἐπεθύμησα εἰς τὴν ζωὴν μου τὰ ἀπῆλαυσα. Εἶδον τὴν πατρίδα μου ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς δουλείας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Εἶδον τὸν θρόνον τῆς Μεγαλειότητός Σου ἐγγυητὴν ἀσφαλῆ τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ιδιοκτησίας ἐκάστου τῶν συμπατριωτῶν μου, ἀνεγειρόμενον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων τῆς πατρίδος. Εἶδον τέλος πάντων τὴν Μεγαλειότητά Σου ἀναβαίνουσαν εἰς τὸν θρόνον τοῦτον τὸν ὁποῖον ἡ Θεία Πρόνοια τῆς εἶχε προωρισμένον. Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἠσφαλίσθη διὰ πάντα· δὲν μὲ μένει τίποτε πλέον νὰ ἐπιθυμήσω εἰς τὴν ζωὴν.

Αἱ τιμαὶ μὲ τὰς ὁποίας ἡ Μεγαλειότης Σου ἀντήμειψε τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας κόπους μου, ἡ εὐνοια τὴν ὁποίαν ἐδαψίλευσας πρὸς ἐμὲ, αἱ τιμαὶ καὶ ἡ εὐνοια τὰς ὁποίας ἀπῆλαυσα εἰς Μόναχον παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Σεβαστοῦ Πατρὸς Σου, ἐπισφράγισαν τὴν εὐτυχίαν τῶν τελευταίων χρόνων τῆς ζωῆς μου.

Συσταίνω, Βασιλεῦ, πρὸς τὴν Μεγαλειότητά Σου τοὺς συναγωνιστάς μου, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν ὄχι μόνον μὲ τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πείναν καὶ μὲ τὴν δίψαν καὶ παντὸς εἶδους στερήσεις, ἕως οὗ νὰ ἴδουν νὰ λάμψη ἡ εὐτυχῆς ἡμέρα τῆς ἀναγορεύσεώς Σου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον. Συσταίνω ὁμοίως εἰς τὴν Βασιλικὴν Σου ἀγάπην τὰ μέλη τῆς οικογενείας μου, εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωκα πλήρεις παραγγελίας νὰ τιμῆσωσι τὴν μνήμην μου μὲ τὴν πρὸς Σὲ ἀναλλοίωτον ἀφοσίωσιν, καὶ μὲ ὅσα ἔργα δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς τὸ νὰ συνεχίσω τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Τὸ μέλλον τὸ ὁποῖον ἡ Βασιλεία Σου ἀνοίγει εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ γλυκύτερα παρηγορία ἣτις μὲ συνοδεύει εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν. Οἱ Ἕλληνες, Βασιλεῦ, καὶ εἰς τοὺς παλαιούς καὶ εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους ἦσαν φαίνεται προωρισμένοι

νὰ κατορθώσωσι μὲ μικρὰ μέσα μεγάλα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἀποχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων, ἄλλοτε ἀπὸ τὰ μικρὰ σύνορα τῶν μικρῶν ἐπικρατειῶν καὶ ἄλλοτε ἀπὸ ἐμφυλίου διαφοράς, παρέλκον τὰς ἰδίας τῶν δυνάμεις. Σήμερον ἐνωμένοι ὑπὸ τὸ σκήπτρον Σου θέλουν συγκεντρώσει ὅλα τὰ μέσα τῶν διὰ νὰ φέρουν εἰς εὐτυχῆς πέρας, ὅσα ἡ δόξα τοῦ Βασιλείου καὶ ἡ κοινὴ εὐτυχία ἀπαιτοῦν.

Δέξου, ὦ Βασιλεῦ, καὶ τελευταίαν φορὰν τὰς θερμὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας ἀναπέμπω πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν κραταίωσιν τοῦ θρόνου Σου καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν Σου. »

Εἰς ταῦτα ἄκρως συγκινημένος ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς :

« Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ ἐκφράσω πόσον ἐπιθυμῶ νὰ διατηρηθῇ ἔτι πολὺν καιρὸν ἡ ζωὴ σου διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ πόσον ἐπιθυμῶ νὰ σὲ βλέπω ἔτι πολὺν καιρὸν πλησίον μου, διὰ νὰ ἀκούω τὰς φρονίμους καὶ πατριωτικὰς συμβουλὰς σου. Τὰς ἐπιθυμίας σου θέλω προσπαθῆσαι νὰ τὰς ἐκτελέσω, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις μοὶ τὸ ἐπιτρέψωσι. Στρέφω τὰ βλέμματα σου πρὸς τὰ παρελθόντα, βλέπεις ὅτι ἡ ζωὴ σου ἐστάθη τόσον σωτήριος διὰ τὴν πατρίδα, ὅσον ἦτο ἔνδοξος καὶ διὰ σὲ τὸν ἴδιον καὶ διὰ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἰδέα ἐκ τῆς προσγενομένης ζημίας τοῦ θανάτου ἐνὸς πολεμιστοῦ τοσοῦτον ἐπισήμου καὶ τοσοῦτον ἀφωσιωμένου εἰς τὴν πατρίδα του, εἶναι ἰδέα θλιβερά καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ διὰ τὸν Βασιλέα του· καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὅστις σοὶ ἀπέδειξε πόσον σὲ ἐκτιμᾷ θέλει πολὺ συμμεθεῖ εἰς αὐτὰ τὰ λυπηρὰ αἰσθήματα. Προωρισμένος ἀπὸ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν νὰ βασιλεύσω εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ πλείστου ποιοῦμαι ὅλας τὰς εὐγενεῖς πράξεις αἱ ὁποῖαι συνετέλεσαν εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο μὲ εὐχαρίστησιν ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς ἐξόχους ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας ἐπρόσφερες εἰς τὴν πατρίδα. »

Η ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν 13 περὶ τὴν 6 ὥραν ἐσῆκωσαν τὸν νεκρὸν ἀπὸ τὸ οἰκημῶν του ἀξιωματικοὶ θαλασσινοί· τὸν ἐσυντρόφευσαν τὰ μέλη τῆς οικογενείας του, οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τοῦ Καγκελαρίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ἀρμενσπέργη, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅλοι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ αἱ

εὐρισκόμεναι εἰς τὴν καθέδραν, ξένοι δηλωματικοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ θαλασσινοὶ καὶ πλῆθος μέγα τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ μεγάλης στρατιωτικῆς παρατάξεως, μετὰ πενθίμου μουσικῆς καὶ ψαλμοῦν τὸν ἔφεραν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία,